adonai iehouih. Porro ne nomen hoc pronuntient Rabbini in
commentariis, loco eius usurpant modo hassem i. ipsum no-
men vel nom: adeo ut, prout quidem mea est memoria, Targ.
Ierosolymit, eo utatur in contextu Genes. 10. 9. modo haqqua-
dosc i. ipse sanctus, vel sanct. Imo per literas alphabeticas
numeros supputantes Iudaei, quando ad undecim ueniunt, co-
petunt Iod, qua ualet decem, addentes ei aleph uni-
tatis notam. et sic iod beth eis conficiunt duodecim,
atque ita in ceteris usque ad viginti: attamen pro Iod
he, quod quindecim notaret, scribunt teth vau. theth
qua nouem intelliguntur, et vau, qua sex, sicque confi-
ciunt quindecim. Evidentissimum autem argumentum est
istud religiose ergo fieri, quod a viginti et de-
inceps nulla fit talis literarum in numero quinario
permutatio. R. D. Kimhi in Hos. 12, 6, de hoc nomine verba
faciens, illud quatuor eius literis ΠΙΠΙ non audet pingere,
sed quibus propria ipsarum vocantur nomina. Iod, he, vau,
he, illud appellans nomen quod solum soli Deo sit propri-
um et peculiare. Sed nihil est quod Christiani Iu-
daica scribendi et pronuntiandi superstitione constringa-
mur: cum Dei honorem in huius nominis literis alphabe-
ticis aut syllabis non constituamus, incognitumque non sit
veteres Latinos ethnicos, superstitione Iudaeorum postha-
bita pronuntiationem didicisse, unde suorum supremo Deorum
appellationem desumpserint, Iouem eum appellantes. Nam Io-
uis etiam nominandi casu legitur in ecclesiasticis precum ma-
tutinarum lectionibus: quum martyres sub tyrannis hic et
similibus verbis respondent: Non potest Iouis tuus. Et
Prisciano placet genitiuum Iouis non esse nominatiui Iupi-
ter, sed nominatiui Iouis. Dicitur etiam Diouis Latinus
nominatiuus. Deinde author commentariorum in psalmos
inter opera Hieronymi, in psalmum, 8, Domine Dominus nos-
ter, Quia nomen Domini apud Hebraeos, inquit, quatuor
literarum est iod, he, vou vult dicere vau he: quod proprie

Dei vo.

Dei vocabulum sonat, et legi potest Iaho
houa) et Hebraei ἄρρητον, id est,
bilis. Et nomen Domini tetragramma
Graecis voluminibus ad suam usque aet
pressum literis testatur inventum fuisse
sat. in lib. eccl. epist. ad Marcellum.
Ezechielis. Cuius loci ad recognoscendam
hic veritatem placet. Nomen est, inqui
Dei, quod quatuor Hebraicis litteris
apud eos vocatur ineffabile, cum
test dici. cuius maiestatem etiam
rat, et Atheniensium testatur ara,
et Apostolus: Quem vos, inquit,
hunc nos annuntiamus vobis. Huiusque
Nam ob causam Iehouah conuerso in
ribus syllabis in unam contractis, l
legitur Iehonan 2. reg. 25. 23. quo
latus Iehohanan, 1. Paral. 26. 3. Una
Graecorum et nostra habet Iohannes
Tim. 3. pro Iehohannes. Sic quum
reg. 23. 24. alter eodem nomine co
Ioiarim Nehem. 12. 10. et alius con
1. Paral. 8. 19. Sic Iosaeph et psal
seph psal. 81. 6. Latine quoque et C
Iacob pro Iaacob, Ioas pro Iehoas,
et quamplurima id genus. Multo autem
o latinum, vel potius hoc respecti
formandam latinorum terminationem:
ri et Hieronymus in nominibus Iu